

□ Czas czytania: 5 min.

W niedzielę 29 września, o godzinie 12:30 (UTC+2), w bazylice Maryi Wspomożycielki na Valdocco 27 Salezjanów Księdza Bosko i 8 Córek Maryi Wspomożycielki otrzyma krzyż misyjny, odnawiając swoją hojność apostołską na rzecz tak wielu młodych ludzi na całym świecie.

Jak co roku, w ostatnią niedzielę września, misyjne serce Księdza Bosko odnawia się poprzez dyspozycyjność Salezjanów Księdza Bosko i Córek Maryi Wspomożycielki, posłanych jako misjonarze *ad gentes*.

Wiele czasu upłynęło od tego 11 listopada 1875 r., dnia, w którym podjęto fundamentalny krok: pierwsza grupa salezjańskich misjonarzy udających się do Argentyny rozpoczęła transformację salezjanów w ogólnoswiatowe zgromadzenie, obecnie rozproszone w 138 krajach. Dwa lata później FMA również przekroczył ocean, rozpoczynając dzieło rozprzestrzeniania się poza granice Włoch.

Zbliżając się do 150. rocznicy pierwszej wyprawy misyjnej, możemy przyjrzeć się bliżej przygotowaniu salezjańskich neomisjonarzy, które jest rozwijane w ramach kursu „Germoglio”, organizowanego przez zespół Sektora Misyjnego i koordynowanego przez ks. Reginaldo Codeiro. Kurs trwa pięć tygodni, bezpośrednio przed wyprawą misyjną. W modlitwie, słuchaniu świadectw, dzieleniu się doświadczeniami, osobistej refleksji i radosnym współistnieniu z innymi uczestnikami kursu, nowi misjonarze pomagają zweryfikować, pogłębić, a czasem odkryć głębokie powody, dla których wyjeżdżają na misje.

Oczywiście rozeznawanie powołania misyjnego rozpoczyna się dużo wcześniej. Tradycyjnie, 18 grudnia, w dniu założenia Zgromadzenia Salezjańskiego, Przełożony Generalny wydaje apel misyjny wskazujący priorytety misyjne, którymi należy się zająć. W odpowiedzi na ten apel wielu salezjanów, po wsłuchaniu się w wolę Bożą, z pomocą swojego przewodnika duchowego i dyrektora wspólnoty, pisze swoją dyspozycyjność, kierując się wytycznymi Sektora Misyjnego. Aby dojrzeć do powołania misyjnego *ad gentes, ad exteros, ad vitam*, konieczna jest głęboka lektura własnego życia i uważna droga rozeznania. Misjonarz wyjeżdża na całe życie, z perspektywą inkulturacji w innym kraju i inkardynacji do nowej prowincji, w kontekście, który stanie się „domem”, pomimo wielu wyzwań i trudności. Z drugiej strony ważne jest, aby w inspektorii istniał dobrze zorganizowany projekt misyjny, który pozwoli przybywającemu misjonarzowi towarzyszyć,

dopasować się i służyć w najlepszy możliwy sposób.

Kurs „Germoglio” rozpoczyna się w Rzymie od części wprowadzającej, która ma na celu zapewnienie wyjeżdżającym misjonarzom podstawowych umiejętności i postaw niezbędnych do pomyślnego ukończenia kursu. Motywacje wyboru misji są poruszane w stopniowej podróży świadomości i oczyszczenia. Każdy misjonarz jest proszony o przygotowanie osobistego projektu życia misyjnego, podkreślającego podstawowe elementy i kroki, które należy podjąć, aby odpowiednio odpowiedzieć na Boże wezwanie. Następnie wprowadzenie do kultury włoskiej i spotkanie na temat „alfabetyzacji emocjonalnej”, fundamentalnej dla pełnego przeżywania doświadczenia w kontekście odmiennym od własnego, oraz sesja na temat animacji misyjnej i salezjańskiego wolontariatu misyjnego. Wszystko to w kontekście wspólnotowym, gdzie nieformalne chwile są cenne, a uczestnictwo we wspólnotowych chwilach modlitwy jest niezbędne, w stylu Pięćdziesiątnicy, gdzie języki i kultury mieszają się dla ubogacenia wszystkich. W tych dniach pielgrzymka do korzeni wiary chrześcijańskiej pomaga odtworzyć korzenie własnej wiary, wraz z bliskością Kościoła powszechnego, przejawiającą się również w uczestnictwie w audiencji papieskiej. W tym roku, 28 sierpnia, papież okazał bliskość misjonarzom, przypominając im w krótkiej rozmowie podczas grupowego zdjęcia postać św. Artemidesa Zattiego, wraz z pięknem i znaczeniem powołania salezjanów koadiutorów.

Druga część kursu przenosi się do Colle Don Bosco, miejsca narodzin Księdza Bosko, gdzie docieramy do sedna doświadczenia, zagłębiając się w przygotowanie z antropologicznego, teologiczno-misjologicznego i salezjańskiego charyzmatycznego punktu widzenia. Przygotowanie się na nieunikniony szok kulturowy, świadomość znaczenia i wysiłku włożonego w poznanie nowej kultury i nowego języka oraz otwartość na dialog międzykulturowy, świadomość, że trzeba będzie stawić czoła konfliktom i nieporozumieniom, to podstawowe elementy prawdziwego, ludzkiego i pełnego doświadczenia. Pewne podstawy misjologiczne pomagają zrozumieć, czym jest misja dla Kościoła, a pojęcia Pierwszego Głoszenia i integralnej ewangelizacji uzupełniają wizję misjonarza. Wreszcie, charakterystyka typowo salezjańska, zaczynająca się od pewnych uwag historycznych, a następnie koncentrująca się na obecnej sytuacji, rozeznaniu i duchowości salezjańskiej. Następnie grupa misjonarzy ma możliwość odwiedzenia miejsc związanych z księdzem Bosko, podczas tygodnia wędrownych rekolekcji, w których mogą skonfrontować się ze świętym młodziem i powierzyć mu swoje misyjne marzenie.

Kontynuacją tego doświadczenia jest pielgrzymka do Mornese, gdzie wraz z Córkami Maryi Wspomożycielki jest zaprezentowany charyzmat misyjny w żeńskiej wersji św. Marii Dominiki Mazzarello. Ostatnie dni spędza się na Valdocco, gdzie kończy się wędrówka po miejscach Księdza Bosko i kończy się przygotowanie do „tak” na wezwanie misyjne. Dialog z Przełożonym Generalnym i Matką Generalną zamyka program przed niedzielą, kiedy to krzyże misyjne zostaną przekazane podczas Mszy św. o 12:30.

Jeśli spojrzymy na to, kim są salezjanie 155. wyprawy misyjnej, od razu zauważymy zmianę paradygmatu: wszystkie inspektorie i wszystkie kraje mogą być jednocześnie odbiorcami i nadawcami. Misjonarze nie są już tylko Włochami, jak to było na początku, ani Europejczykami, ale pochodzą z pięciu kontynentów, w szczególności z Azji (11 misjonarzy z dwóch regionów Azji Południowej i Azji Wschodniej-Oceanii) i Afryki (8 misjonarzy), podczas gdy region śródziemnomorski przyjmie największą liczbę misjonarzy w tej wyprawie. Od kilku lat Sektor Misyjny przygotowuje mapę, która graficznie pomaga zobrazować rozmieszczenie nowych misjonarzy na całym świecie (można ją pobrać tutaj). W tym roku jest to pięciu księży, dwóch koadiutorów, jeden diakon i 19 salezjańskich studentów. Dołączyło do nich kilku misjonarzy z poprzednich wypraw, którzy nie mogli uczestniczyć w kursie przygotowawczym.

Poniżej znajduje się szczegółowa lista nowych misjonarzy:

Donatien Martial Balezou, z Republiki Środkowoafrykańskiej (ATE) do Brazylii – Belo Horizonte (BBH);

Guy Roger Mutombo, z Republiki Demokratycznej Konga (ACC) do Włoch (IME);

Henri Mufele Ngandwini, z Republiki Demokratycznej Konga (ACC) do Włoch (EMI);

Koadiutor Alain Josaphat Mutima Balekage, z Republiki Dem. Konga (AFC) do Urugwaju (URU);

Clovis Muhindo Tsongo, z Republiki Dem. Konga (AFC) do Brazylii (BPA);

Confiance Kakule Kataliko, z Republiki Demokratycznej Konga (AFC) do Urugwaju (URU);

ks. Ephrem Kisenga Mwangwa, z Demokratycznej Republiki Konga (AFC) do Tajwanu (CIN);

Ernest Kirunda Menya, z Ugandy (AGL) do Rumunii (INE);

Éric Umurundi Ndayicariye, z Burundi (AGL) do Mongolii (KOR);

Daniel Armando Nuñez, z Salwadoru (CAM) do Afryki Północnej (CNA);

Marko Dropuljić, z Chorwacji (CRO) do Mongolii (KOR);

Krešo Maria Gabričević, z Chorwacji (CRO) do Papui Nowej Gwinei – Wysp Salomona

(PGS);

Rafael Gašpar, z Chorwacji (CRO) do Brazylii (BBH);

ks. Marijan Zovak, z Chorwacji (CRO) do Republiki Dominikańskiej (ANT);

ks. Enrico Bituin Mercado, z Filipin (FIN) do Afryki Południowej (AFM);

Alan Andrew Manuel, z Indii (INB) do Afryki Północnej (CNA);

ks. Joseph Reddy Vanga, z Indii (INH) do Papui Nowej Gwinei – Wyspy Salomona (PGS);

ks. Hubard Thyrniang, z Indii (INS) do Afryki Północno-Zachodniej (AON);

ks. Albert Tron Mawa, z Indii (INS) na Sri Lankę (LKC);

Eruthaya Valan Arockiaraj, z Indii (INT) do Konga (ACC);

Herimamponona Dorisse Angelot Rakotonirina, z Madagaskaru (MCR) do Albanii/Kosowa/Czarnogóry (AKM);

Koadiutor Mouzinho Domingos Joaquim Mouzinho, z Mozambiku (MOZ) do Albanii/Kosowa/Czarnogóry (AKM);

Nelson Alves Cabral, z Timoru Wschodniego (TLS) do Demokratycznej Republiki Konga (AFC);

Elisio Ilidio Guterres Dos Santos, z Timoru Wschodniego (TLS) do Rumunii (INE);

Francisco Armindo Viana, z Timoru Wschodniego (TLS) do Konga (ACC);

Tuấn Anh Joseph Vũ, z Wietnamu (VIE) do Chile (CIL);

Trong Hữu Francis Đỗ, z Wietnamu (VIE) do Chile (CIL).

Są to członkowie 155. salezjańskiej wyprawy misyjnej, podczas gdy FMA przeżyją swoją 147. wyprawę.

Nowymi misjonarkami Córek Maryi Wspomożycielki są:

s. Cecilia Gayo, z Urugwaju;

s. Maria Goretti Tran Thi Hong Loan, z Wietnamu;

s. Sagma Beronica z Indii, prowincja Shillong;

s. Serah Njeri Ndung'u, z Prowincji Afryki Wschodniej, posłana do Sudanu Południowego;

s. Lai Marie Pham Thi, z Wietnamu;

s. Maria Bosco Tran Thi Huyen, z Wietnamu;

s. Philina Kholar, z Indii, z prowincji Shillong, posłana do Włoch (Sycylia);

s. Catherine Ramírez Sánchez, z Chile.

Większość z nich nie zna jeszcze swojego misyjnego przeznaczenia, które zostanie podane po zakończeniu szkolenia.

W tym roku również grupa należąca do Wspólnoty Misji Księdza Bosko (CMB), grupa Rodziny Salezjańskiej pod przewodnictwem diakona Guido Pedroni, otrzyma krzyż misyjny razem z salezjanami i Córkami Maryi Wspomożycielki.

Módlmy się, aby ta różnorodna dyspozycyjność powołaniowa przyniosła owoce na całym świecie!

Marco Fulgaro